

Sygn. akt V CSK 358/17

POSTANOWIENIE

Dnia 21 grudnia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Karol Weitz

w sprawie z powództwa J. S.

przeciwko J. R. i S. R.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 21 grudnia 2017 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powoda od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 11 stycznia 2017 r., sygn. akt I ACa [...],

1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

2. przyznaje radcy prawnemu M. G. od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego w [...] kwotę 5400 zł (pięć tysięcy czterysta złotych) wraz z należnym podatkiem od towarów i usług tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu w postępowaniu kasacyjnym.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być wobec tego osiągnięty tylko przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

W niniejszej sprawie nie zachodzą przesłanki przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 11 stycznia 2017 r. Wnosząc o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący powołał się na wystąpienie istotnego zagadnienia prawnego wymagającego przesądzenia, czy art. 54 § 1 w związku z art. 59 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. - Prawo upadłościowe (jedn. tekst: Dz. U. z 1991 r., Nr 118, poz. 512 ze zm., dalej „prawo upadłościowe”) mogą być podstawą dochodzenia roszczeń po zakończeniu postępowania upadłościowego.

Istotność zagadnienia prawnego (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.) konkretyzuje się w tym, że w danej sprawie występuje zagadnienie prawne mające znaczenie dla rozwoju prawa lub znaczenie precedensowe dla rozstrzygnięcia innych podobnych spraw. Zgodnie z utrwalonym poglądem orzecznictwa, przedstawienie okoliczności uzasadniających rozpoznanie skargi kasacyjnej ze względu na przesłankę istotnego zagadnienia prawnego polega na sformułowaniu tego zagadnienia i wskazaniu argumentów, które prowadzą do rozbieżnych ocen. Musi przy tym chodzić o zagadnienie nowe, dotychczas nierozpatrywane w judykaturze, które zarazem ma znaczenie dla rozpoznania wniesionej skargi kasacyjnej (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01,

OSNC 2002, nr 1, poz. 11 i z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002, nr 12, poz. 151).

Twierdzenia skarżącego nie wystarczają do wykazania, by w sprawie doszło do wątpliwości, które mogłyby wyczerpywać przesłankę z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Z istoty instytucji bezskuteczności z mocy prawa czynności prawnych upadłego względem masy upadłości, którą przewidywał art. 54 prawa upadłościowego, wynika, że działała ona tylko w stosunku do masy upadłości, a zatem nie dotyczyła relacji między stronami czynności. Jej skutki - w zakresie, w którym nie zrealizowano ich w ramach postępowania upadłościowego - ustawały po jego zakończeniu, w związku z czym przepis art. 54 § 1 w związku z art. 59 prawa upadłościowego nie mógł być podstawą dla dochodzenia roszczeń po tym zakończeniu. Innymi słowy, skutki działania art. 54 ust. 1 i art. 59 prawa upadłościowego mogły występować tylko w czasie toczącego się postępowania upadłościowego i być realizowane wyłącznie dla jego celów, tj. uzyskania dla masy upadłości tego, co wskutek bezskutecznej czynności wyszło z majątku upadłego albo do niego nie weszło (por. także art. 221 w związku z art. 223 prawa upadłościowego). Analogicznie rzecz przedstawia się obecnie pod rządami art. 127 ust. 1-3 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. - Prawo upadłościowe (jedn. tekst: Dz. U. z 2016 r., poz. 2171 ze zm.).

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu w postępowaniu kasacyjnym przez radcę prawnego M. G. Sąd Najwyższy orzekł na podstawie § 4 ust. 1 i 3, § 8 pkt 7) i § 16 ust. 4 pkt 2) rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (Dz. U. z 2016 r., poz. 1715 ze zm.).

jw

I.n